



คาดการณ์การเติบโตทางเศรษฐกิจของเวียดนาม ที่ร้อยละ 4.7 – 5.0 ในปี 2566

1. เนื้อข่าว

ตามรายงาน Viet Nam's Macro and Poverty Outlook ที่เผยแพร่โดยธนาคารโลกเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2566 การเติบโตของภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงของเวียดนาม คาดว่าจะชะลอลงอยู่ที่ร้อยละ 4.7 ในปี 2566 ก่อนที่จะฟื้นตัวเป็นร้อยละ 5.5 ในปี 2567 และร้อยละ 6.0 ในปี 2568

โดยรายงานดังกล่าวระบุว่า หลังจากการฟื้นตัวที่แข็งแกร่งในปี 2564 เศรษฐกิจเวียดนามต้องเผชิญกับอุปสรรคทั้งภายในและต่างประเทศในปี 2566 การชะลอลงของภาวะเศรษฐกิจโลกและการค้าที่อ่อนตัวลงทั่วโลกทำให้ความต้องการนำเข้าสินค้าเวียดนามลดลง ส่งผลให้การเติบโตของเศรษฐกิจเวียดนามลดลง อัตราการขยายตัวของ GDP ชะลอลงอยู่ที่ร้อยละ 3.7 ในช่วงครึ่งแรกของปี 2566 ซึ่งสะท้อนถึงอุปสงค์จากภายนอกและภายในประเทศที่ลดลง ในขณะที่การส่งออกลดลงร้อยละ 12 ในช่วงครึ่งแรกของปี 2566



อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (Headline Inflation) ลดลงจากร้อยละ 4.9 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของเดือนมกราคม 2566 เป็นร้อยละ 2.1 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของเดือนกรกฎาคม 2566 เนื่องจากราคาน้ำมันและการบริโภคภายในประเทศที่ลดลง อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (Core Inflation) ลดลงจากร้อยละ 5.2 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของเดือนมกราคม 2566 เป็นร้อยละ 4.1 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของเดือนกรกฎาคม 2566 เนื่องจากต้นทุนวัสดุก่อสร้างและที่อยู่อาศัยที่สูงขึ้น ในปี 2566 ประมาณการอัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 3.5 เนื่องจากการคาดการณ์การขึ้นเงินเดือนข้าราชการ ที่ระดับร้อยละ 3.0 ในปี 2567 และ 2568 (โดยกำหนดให้ปัจจัยราคาสินค้าโภคภัณฑ์และราคาพลังงานมีเสถียรภาพ)

แม้จะมีอุปสรรคจากปัจจัยภายนอก แต่สถานะทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศของเวียดนามได้ปรับตัวดีขึ้นในไตรมาสที่ 1 ของปี 2566 ดุลการค้าสินค้าปรับตัวดีขึ้นเนื่องจากการนำเข้าลดลงมากกว่าการส่งออก ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการนำเข้าสินค้าชั้นกลางที่ลดลง ในขณะที่การขาดดุลการค้าบริการลดลง เมื่อนักท่องเที่ยวต่างชาติกลับเข้ามาท่องเที่ยวในเวียดนาม ดุลการเงินยังอยู่ในภาวะเกินดุล โดยได้รับแรงหนุนจาก FDI ที่ยืดหยุ่นและการลงทุนในตลาดทุนที่ไหลเข้า

ข่าวเด่นประจำสัปดาห์จากสคต. ณ นครโฮจิมินห์ ระหว่างวันที่ 16 – 20 ตุลาคม 2566

เพื่อจัดการกับการชะลอตัวของเศรษฐกิจ ธนาคารกลางเวียดนาม (State Bank of Vietnam: SBV) ได้ดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลาย อัตราดอกเบี้ยนโยบายที่สำคัญถูกปรับลดลงทั้งหมด 150 จุดพื้นฐานในระหว่างเดือนมีนาคม-มิถุนายน 2566 แม้จะมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเหล่านี้ แต่การเติบโตของสินเชื่อยังคงทรงตัวที่ร้อยละ 7.8 ในเดือนมิถุนายน 2566 เนื่องจากการลงทุนภาคเอกชนที่ลดลง โดยเฉพาะในภาคอสังหาริมทรัพย์ ในขณะที่เดียวกันสถานะที่ท้าทายของภาคอสังหาริมทรัพย์ส่งผลให้คุณภาพสินทรัพย์ของธนาคารลดลง มีหนี้เสีย (Non-performing Loan) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.9 ในเดือนธันวาคม 2565 เป็นร้อยละ 2.9 ในเดือนมีนาคม 2566 ส่งผลให้ SBV ได้นำมาตรการเพื่อควบคุมการปรับโครงสร้างระยะเวลาการชำระหนี้ กลับมาใช้ใหม่

แนวโน้มปี 2566

สำหรับแนวโน้มในปี 2566 ธนาคารโลกคาดว่าอุปสงค์ภายในประเทศเวียดนาม จะเป็นตัวขับเคลื่อนหลักของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าจะขยายตัวในอัตราที่ช้ากว่าปีที่แล้ว สถานะบัญชีเดินสะพัด (Current account) คาดว่าจะดีขึ้นต่อไป เนื่องจากการฟื้นตัวของภาคการส่งออก และการท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญจากธนาคารโลกให้ความเห็นว่าแม้เศรษฐกิจเวียดนามจะมีการเติบโตที่ช้าลง แต่คาดว่าอัตราความยากจนของประเทศในปี 2565 จะอยู่ที่ร้อยละ 3.2 และคาดว่าจะลดลงเป็นร้อยละ 3.0 ในปี 2566 ทั้งนี้ จะขึ้นอยู่กับความเสี่ยงที่เพิ่มสูงขึ้น ทั้งจากอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้ของประเทศพัฒนาแล้ว (Advanced Economies) และภาวะเศรษฐกิจจีน ที่อาจมีผลกระทบต่ออุปสงค์ในสินค้าส่งออกของเวียดนามลดลง รวมทั้งนโยบายการเงินที่เข้มงวดเพิ่มขึ้นในกลุ่มประเทศพัฒนาหลักๆ (Major Advanced Economies) อาจก่อให้เกิดแรงกดดันจากอัตราแลกเปลี่ยนต่อสกุลเงินท้องถิ่นและนำไปสู่การไหลออกของเงินทุนในประเทศเวียดนาม ซึ่งต้องมีการติดตามสถานการณ์ความเปราะบางทางการเงินดังกล่าวอย่างใกล้ชิด และตามรายงาน East Asia and Pacific October 2023 Economic Update ของธนาคารโลก คาดการณ์ว่า เศรษฐกิจกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิก จะยังคงแข็งแกร่งที่ร้อยละ 5 ในปี 2566 แต่จะชะลอตัวลงในช่วงครึ่งหลังของปี รวมทั้งคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 4.5 ในปี 2567

(แหล่งที่มา <https://vietnamnews.vn/> ฉบับวันที่ 4 ตุลาคม 2566

และ <https://vov.vn/> วันที่ 16 ตุลาคม 2566)

2. วิเคราะห์ผลกระทบ

จากรายงานของธนาคารโลก การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเวียดนามจะฟื้นตัว โดยอัตราการเติบโตของ GDP อยู่ที่ร้อยละ 4.7 ในปี 2566 และจะฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปที่ร้อยละ 5.5 ในปี 2567 อันเป็นผลมาจากการฟื้นตัวของภาคการส่งออก และนโยบายการคลังภายใน ตลอดจนการเบิกจ่ายและการลงทุนภาครัฐ ขณะที่ปัญหาหนี้ในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ยังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจของประเทศในปี 2566 และต่อเนื่องในปี 2567

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2566 สื่อของรัฐบาลเวียดนามรายงานอ้างอิงจากสมาชิกรัฐสภาแห่งชาติเวียดนามที่มีแถลงการณ์ว่า การขยายตัวของ GDP ของประเทศ มีแนวโน้มขยายตัวประมาณร้อยละ 5.0 ในปี 2566 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายเดิมที่เคยประมาณการไว้ เนื่องจากปัจจัยการขยายตัวของภาคการส่งออกของเวียดนาม อย่างไรก็ตาม แม้ว่าอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจที่ร้อยละ 5.0 นี้ จะต่ำกว่าเป้าหมาย แต่อัตราดังกล่าวยังคงเป็นอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับสูงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งนี้ เนื่องมาจากการเบิกจ่ายและการลงทุนภาครัฐ เป็นปัจจัยสำคัญ

3. นำเสนอโอกาส/แนวทาง

เศรษฐกิจเวียดนาม ยังคงขึ้นกับปัจจัยภายนอก จากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกเป็นสำคัญ จึงมีความซับซ้อนและยากที่จะคาดการณ์ รวมทั้งปัจจัยที่มาจากข้อจำกัดภายในประเทศเวียดนามเองด้วย แต่อย่างไรก็ตาม สถานะทางเศรษฐกิจ-สังคมของเวียดนามในปัจจุบันมีแนวโน้มปรับตัวไปในทางฟื้นตัวในเชิงบวก ปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคพื้นฐานยังคงมีเสถียรภาพ เศรษฐกิจในช่วงไตรมาสท้ายของปีขยายตัวดีกว่าช่วงไตรมาสแรก สามารถดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ มีการเบิกจ่ายและการลงทุนภาครัฐ ในขณะที่ภาควัฒนธรรมและการศึกษาของประเทศมีการปรับเปลี่ยนไปในทางบวก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความมั่นคงในชีวิตและด้านประกันสังคม ขณะเดียวกันในภาคการต่างประเทศของเวียดนามได้มีความคืบหน้าของผลสำเร็จในเวทีเจรจาระดับต่างๆ ให้เห็นอย่างต่อเนื่องในปี 2566

ขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าไทยไปยังตลาดเวียดนามในปัจจุบัน (มกราคม-สิงหาคม 2566) มีมูลค่า 7,237.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ยังคงลดลงต่อเนื่อง ร้อยละ 18.76 เมื่อเทียบกับระยะเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญของไทยที่ส่งออกไปตลาดเวียดนาม ได้แก่ (1) รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (ลดลงร้อยละ 6.33) (2) น้ำมันสำเร็จรูป (ลดลงร้อยละ 35.59) (3) เคมีภัณฑ์ (ลดลงร้อยละ 24.81) (4) เม็ดพลาสติก (ลดลงร้อยละ 36.31) (5) อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด (เพิ่มขึ้น 28.73) และ (6) เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.38) จะเห็นได้ว่าสถานการณ์การส่งออกสินค้าไทยไปเวียดนาม จึงยังคงมีแรงกดดันต่อเนื่อง ทั้งจากด้านราคาสินค้า และด้านปริมาณการส่งออกสินค้าหลักหลายรายการ ที่มีทิศทางลดลง เช่น เม็ดพลาสติก และน้ำมันสำเร็จรูป เป็นต้น ทั้งนี้ หลายอุตสาหกรรมมีการผลิตในเวียดนาม ซึ่งสามารถรองรับอุปสงค์ในประเทศได้ดีขึ้น ส่งผลให้เกิดการลดพึ่งพิงการนำเข้าสินค้าอุปโภค ตลอดจนสินค้าขั้นกลางที่ใช้ในการผลิต ขณะที่ปัจจัยจากการย้ายฐานการผลิตของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เข้ามาในเวียดนาม จะมีผลให้ภาคธุรกิจส่งออกของไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาส่วนแบ่งการส่งออกสินค้าในกลุ่มปัจจัยการผลิต ให้สามารถเติบโตได้ตามภาคการผลิตของเวียดนาม นอกจากนี้ ปัจจุบันยังมีปัจจัยภายนอกที่อาจส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกของไทยไปยังเวียดนาม ได้แก่ ระดับราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ที่ปรับตัวสูงขึ้นตามภาวะสงครามอิสราเอล-ฮามาส ซึ่งไทยมีการส่งออกน้ำมันสำเร็จรูปไปยังตลาดเวียดนามเป็นสัดส่วนสูงในอันดับต้นๆ ของมูลค่าการส่งออกทั้งสิ้นของไทยไปยังเวียดนาม